

238. E máa sò àwọn irun, pàápàá jùlò irun àárín (*iyapa enu wa lóri ewo gan an ni irun náà*), kí ẹ sì dúró (nínú un irun) pèlúu itẹriba àti ọwọ fún Allaahu.

239. Sùgbón tí ẹ bá n bẹrù, ẹ kírún lóri irin tàbí lóri nńkan tí ẹ gùn (gégé bi ẹşin tàbí rākúnmi, tàbí ọkò), nígbà tí ọkàn-an yín bá balẹ, ẹ şe iránti Allaahu, gégé bí O ti fi mò yín èyí tí ó şe pé ẹ kò mò tẹlẹ.

240. Àti pé àwọn tí wọn bá jáláisi nínú un yín tí wọn sì fi àwọn iyàwó sílẹ, kí wọn sò àsotẹlẹ nípaà itójú àwọn iyàwó wọn títi di ọdún kan láì kò ní lé wọn jáde. Sùgbón tí wọn bá jáde (fúnraa wọn) kò sí ẹşẹ fún yín nípaà ohun tí wọn bá şe fúnraa wọn ní ọnà tí ó dára. Allaahu sì ni Abiyi jùlò, Ọjògbón jùlò.

241. E pèsè fún àwọn obinrin tí ẹ kò sílẹ bí agbára yín bá ti mò. Şise bẹẹ jẹ ọranyàn fún àwọn olùpáyàa (Allaahu).

242. Báye ni Allaahu máa n şe àlàyé àwọn ọfin-inRẹ fún yín kí ẹ lè şe láákàyè.

243. Njẹ o ronú nípaà àwọn tí wọn jáde nínú un ilée wọn lẹgbẹgbẹrún nítorí ibẹrù ikú. Allaahu sì sò fún wọn pé: E kú, léyìn náà Ó sò wọn di alààyè. Dájúdájú Allaahu şe ọpòlọpò oore fún àwọn ènìyàn, şùgbón ọpòlọpò àwọn ènìyàn kii dúpẹ.

244. E sì máa jagun lójú ọnàa Allaahu, kí ẹ sì mò pé dájúdájú Allaahu ni Olùgbọ̀rò jùlò, Olùni-imò jùlò.

245. Taa ni yóò yá Allaahu ní nńkan tí ó dára, tí (Allaahu) yóò sì fi ọpòlọpò pààrò fún un? Allaahu A máa há oore Rẹ mowó (fún ẹni ti o bá wù Ú), Á sì tún máa tẹẹ sílẹ (fún ẹni ti o bá wù Ú). Àti pé ọdọ Rẹ ni wọn yóò dá yin padà sí.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ

رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ ۚ كَمَا عَلَّمَكُم
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا
إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۖ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُم فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ ۚ مِنْ
مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ

مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

﴿٢٤٢﴾ ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ

أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَتِلُوا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ

أُضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾